

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

5. VELIKONOČNA NEDELJA - 10. maj 2020

Pomladansko žegnanje - obletnica posvetitve rudniške župnijske cerkve

Job, svetopisemski mož; Trsatska Mati Božja

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: za pokojne iz družine Jenko in Pogačnik

Ponedeljek: 11. 5. 2020

Mamert, škof

Ob 18.30: + Alojzij Okorn, ob rojstnem dnevu, p, n. sina Tomaža z družino

Torek: 12. 5. 2020

Leopold Mandić, redovnik; Pankracij, mučenec

Ob 18.30: + Jože Kraškovic, obletna

Sreda: 13. 5. 2020

Marija Dominika Mazzarelo, redovnica; Fatimska Mati Božja; Servacij, muč.

Ob 18.30: + starši Ahlin

Četrtek: 14. 5. 2020

Bonifacij, mučenec

Ob 18.30: + Ivan Strgar in Ivanka Cvelbar, obletna

Petek: 15. 5. 2020

Izidor, kmet; Zofija (Sonja), mučenka

Ob 18.30: + Tatjana Križman, 30. dan po pogrebu

Sobota: 16. 5. 2020

Janez Nepomuk, duhovnik, mučenec

Ob 18.30: + Angela Dremelj, obletna

6. VELIKONOČNA NEDELJA - 17. maj 2020

Nedelja turizma; Jošt, puščavnik

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Andrej Pogačnik

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 10. do 17. maja 2020

“K njemu pridite, k živemu kamnu”

Preteklo nedeljo je šlo za vprašanje: Kaj pomeni, če Jezus o sebi pravi, da je **Dobri Pastir** ali da je **vrata** v življenje.

Danes imamo drugo prisodobo, ki opisuje Jezusovo bistvo: v Petrovem pismu (2,4-9) je govor o “kamnu, ki so ga zidarji zavrgli, ta pa je postal vogelni kamen”.

V evangeliju Jezus govori o “**bivališčih**” v Očetovi hiši, ki jih je pripravil za nas; govori o tem, da je On sam “**pot**” k Očetu in s tem obenem “**resnica**” in “**življenje**”.

Kakor Janezov evangelij je tudi Petrovo pismo pozno besedilo Nove zaveze, domnevno nastalo v Rimu. Opogumiti hoče tamkajšnje osovražene in preganjane kristjane, ki na lastni koži doživljajo, kako je Kristus v njihovem okolju “kamen spotike”. Posledično je to prineslo negotovost v njihovo vero, strah pred osamitvijo ali celo za lastno življenje. Temu nasproti Peter postavi Jezusa, ki je od Boga izbran za “**vogelni kamen**”, za temelj, na katerem se gradi Božja prihodnost na tem svetu. Kristjane spodbuja, da pripadajo Kristusu, vogelnemu kamnu in da so sami kot “živi kamni” vgrajeni v Božjo hišo in v tem “organizmu” so prihodnost Boga.

Seveda je to spodbudno besedilo največjega pomena tudi za naš čas - kristjani so preganjani po vsem svetu, bolj kot vse manjšine. Tako mi nismo preganjani, vendar smo postali manjšina; zasmehovani, drugorazredni državljani, ki se jim kratijo pravice, kakor v primeru katoliških šol ali oddajnikov.

Naj Peter opogumi tudi nas, da se ne bomo skrivali, ampak samozavestno stali za vero v Jezusa Kristusa. Naj opogumi “laike”, da se odločno izrečejo: Mi smo Cerkev! Še več, po krstu in birmi so “novo duhovništvo” iz moških in žensk.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

✿ **V ponedeljek smo začeli obhajati svete maše spet v cerkvi**, hvala Bogu in vsem, ki so nenazadnje tudi po naši molitvi uspeli tako daleč zaježiti korona nevarnost in nam ohraniti zdravje. Vsekakor vztrajno molimo in vestno izpolnjujmo varnostne ukrepe pristojnih služb. Naj vas tukaj pohvalim glede nošenja mask in razkuževanja rok. V tem zaupanju vas vabim k večernim mašam s šmarnicami, zlasti starše, da pridete s svojimi otroki, kakor nekateri hvalevredno že delate in ste skupaj v isti klopi. Prosimo tudi Marijo, da ta korona nevarnost čim prej preneha, da bomo rešeni te bolezni in normalno zaživel, mi, Evropa in ves svet.

✿ Pričakovano se starši letošnjih prvoobhajancev zanimate, **kdaj bo prvo obhajilo**. Najprej smo odvisni od epidemološke slike in s tem povezane sprostitev oziroma omilitve ukrepov. Ker se baje v jeseni pričakuje drugi val epidemije, bi bilo morda boljše obhajati prvoobhajilni praznik koncem junija ali sredi julija, sicer pa je trenutni položaj in posledično razvoj dogodkov nejasen in negotov. Morali bomo razumeti in potrpeti, vendar bodimo hvaležni in ponižni v tej nedvomno težki situaciji.

Pomladansko žegnanje - obletnica posvetitve naše rudniške župnijske cerkve

“K njemu pridite, k živemu kamnu”

Dragi župljani,

kaj je živi kamen? To je vendar samo po sebi protislovno, o čemer govori Petrovo pismo (2,4-9): *“K njemu pridite, k živemu kamnu” ... “Tudi sami se kot živi kamni dajte vgraditi v duhovno zgradbo”* - kaj se to pravi? Kako more biti kamen živ?

Prisluhnimo resnični pripovedi. Bilo je pred božičem 1932 leta. Župnik je obiskal mlado družino z besedami: *“Zelo rad bi spoznal najmlajše člane mojega občestva”*. Med pogovorom je potožil, kako mu pri duhovni oskrbi članov občestva manjka versko, pastoralno središče. Rešitev problema je videl v gradnji cerkve. Na gostiteljev pomislek, da spričo gospodarske stiske ne misli morda predrzno, je odgovoril poln optimizma: *“Mojemu občestvu bom zgradil cerkev!”* Seveda se je moral zanjo zelo boriti, saj mu niti cerkvena niti gospodarska uprava nista bili naklonjeni. Nazadnje sta mu vendarle dali soglasje. Svojemu Župnijskemu svetu je predstavil načrt in izvedbo gradnje. Že devet mesecev po prvem pogovoru je bil položen temeljni kamen in cerkve posvečena septembra 1934 leta.

Ta pripoved lepo osvetli, za kaj pri cerkvi gre. Na začetku so župnikove besede: *“Zelo rad bi spoznal najmlajše člane mojega občestva”*. In šele nato

sledi stavek: *“Mojemu občestvu bom zgradil cerkev!”* Se pravi, cerkev najprej obstaja iz živih kamnov: iz članov občestva. In šele v drugem pogledu je cerkev iz kamnov zidana zgradba. Brez živih kamnov, torej vernikov, ki se v tej cerkvi zbirate k bogoslužju, brez vas, dragi njeni člani, brez teh živih kamnov ta cerkev ni nič drugega kot mrtvo, čeprav lepo okrašeno, zidovje. Cerkev je vedno najprej občestvo živih ljudi, in šele v drugem pogledu zgradba. Tako nas Peter spodbuja: *“Tudi sami se kot živi kamni dajte vgraditi v duhovno zgradbo”*

In kako smo kot takšni lahko živi kamni? To nam zopet pove Peter: *“Pridite k Jezusu, “k živemu kamnu”*. Kakor je kamen na mojih dlaneh mrzel in trd, kratko malo mrtev, in je nepredstavljivo, kako bi lahko iz njega prišlo življenje, tako je Jezus po svojem križanju ležal mrtev v grobu, in zdelo se je, da je vse nenadomestljivo mimo. Toda Bog ga je po treh dneh obudil od mrtvih in njegovi učenci so ga videli. In vse do današnjega dne so premnogi izkusili, da Jezus živi, tudi tukaj v našem občestvu.

Jezus je živi kamen, ki more tudi iz nas narediti žive kamne! *“K njemu pridite, k živemu kamnu”*, zopet slišimo Petra.

Če gremo k Jezusu, če se mu zaupamo in odločimo, da bomo živeli z Njim novo življenje, če se zavedemo, kaj vse je storil za nas, če se napolnimo z njegovo ljubeznijo, postanemo živi kamni te cerkve in to bomo izžarevali v svoje okolje.

In kako se lahko kot živi kamni vgradimo v našo Božjo hišo, nam zopet pove Peter (2,5). Kristjane označi kot duhovnike, ki prinašajo duhovne žrtve pred Boga in se odločijo vršiti njegovo voljo. Duhovno žrtev darujem v tem, da Bogu podarim svoje življenje. Konkretno to delate starši, ko svoje otroke učite prvih korakov vere, z njimi molite in hodite k verouku in v cerkev, sedaj tudi k šmarnicam. S tem postanete živi kamni Božje hiše.

Duhovne daritve, prijetne Bogu, prinašate tudi vi, ki po maši v naši dvorani kuhate kavo in strežete, ali prinesete s seboj pecivo in domačo pijačo, ali vi, ki se po bogoslužju ustavite za pogovor in ustvarjate občestvo, ali vi, ki kosite in vi, ki čistite in krasite cerkev, ali vi, ki urejate spletno stran in vi, ki prinašate svoje darove za vzdrževanje in obnovo cerkvenih zgradb iz naravnih kamnov, in vi, ki požete, orglate, ministrirate, in vi, ki doma trpite ..., skratka, vse, kar delate kakor Bogu v imenu Gospoda Jezusa: za svojo družino, za našo župnijo in domovino, za uboge ...

“K njemu pridite, k živemu kamnu” naše cerkve. On edini je **pot**, ki vodi v večno srečo, **resnica**, ki poteši najgloblja hrepenenja naših src, in **življenje**, ki podarja vedno novo veselje in upanje, nam in našemu svetu. On nam je pripravil tudi **bivališče** v Očetovi hiši (Jn 14,1.12), ki je prisposoba za to, kar smemo na koncu z velikim zaupanjem pričakovati. Tako je tudi v tej korona situaciji: kjer nam manjka védenja, začnimo zaupati - vsem, ki skrbijo za nas.

Naj bo tudi to pomladansko žegnanje praznik srečanja! Vaš župnik Lojze

